

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова
Членове: Стоян Михов
Петя Попова

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АТ. С.А
в присъствието на прокурора Р. Хр. Ч.
като разглежда докладваното от Стоян Михов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100604283 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 25.05.2022 г. по НОХД № 8480/21 г. , СРС, НО, 13 с-в е признал подсъдимия Н. В. С. за невинен, в това че на 29.07.2019 г. около 17,00 ч. в землището на гр. София, главен път „Е-79“ на изхода за гр. Перник, на контролно пропускателен път на отдел „Пътна полиция“ при „Столична дирекция на вътрешните работи“ /КПП ОПП-СДВР/ - с. Владая, съзнателно се ползвал пред Н. Л.М. и Ц. В. В., полицейски служители от състава на ОПП - СДВР, от неистински официален документ - част 2-ра на „УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ТЕХНИЧЕСКА ИЗПРАВНОСТ НА ПЪТНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО“ от 04.09.2018г., за автомобил марка „Ландровер“, модел „Рейнджровер“ с рег. № *****, на който е бил придаден вид, че изхожда от длъжностни лица на контролно - технически пункт /КТП/ на фирма „Д.И Д.“ ООД с посочен адрес: гр. София, бул. „****“, като от него /Н. В. С./ за самото съставяне не може да се търси наказателна отговорност, поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 316, пр. 1, вр. чл. 308, ал.1 НК.

С присъдата съдът е признал подсъдимия Н. В. С. за невинен в това, че на 29.07.2019 г. около 17,00 ч. в землището на гр. София, главен път „Е-79“ на изхода за гр. Перник, на контролно пропускателен път на отдел „Пътна полиция“ при „Столична дирекция на вътрешните работи“ /КПП ОПП-СДВР/ - с. Владая, съзнателно се е ползвал пред Н. Л.М. и Ц. В. В., полицейски служители от състава на ОПП- СДВР, от подправени официални удостоверителни знаци, а именно: холограмен стикер № 16558185 Е1-18, залепен върху част 2-ра на „УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ТЕХНИЧЕСКА ИЗПРАВНОСТ НА ПЪТНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО“ от 04.09.2018г. за автомобил марка „Ландровер“, модел „Рейнджровер“ с рег. № *****, собственост на Н. В. С. и холограмен контролен стикер за преминат годишен технически преглед, залепен в долния ляв ъгъл на предно стъкло, от

страната на водача на автомобил марка „Ландровер“, модел „Рейнджровер“ с рег. № *****, собственост на Н. В. С., поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан по повдигнатото обвинение в престъпление по чл.276, ал.2 във вр. с ал.1 от НК.

Съдът на основание чл. 190, ал. 1 НПК е присъдил сторените по делото разноси да останат за сметка на държавата.

Срещу присъдата е постъпил протест и допълнение към него, в които се излагат подробни съображения за неправилност на първоинстанционния акт и наличието на достатъчни доказателства, установяващи по несъмнен начин, че подсъдимият е извършил престъплението, за което е предаден на съд. Излагат се оплаквания за неправилно кредитиране обясненията на подсъдимия, които се явяват опровергани от останалите гласни доказателствени средства и писмени доказателства. Претендира се отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатите му обвинения, като му бъде наложено справедливо наказание.

С протеста не се депозират искания за събиране на доказателства.

Срещу протеста е постъпило възражение от защитника на подс. С. – адв. Г., в което се излагат подробни съображения за правилността на присъдата и неоснователност на протеста.

В разпоредително заседание на 08.11.2022 година въззивният съд по реда на чл. 327 и следващите НПК е преценил, че присъдата е атакувана в срок и е от категорията актове, подлежащи на контрол пред въззивния съд по съответния ред, поради което подлежи на контрол в открито съдебно заседание. Приел е, че за изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване по делото, не се налага разпит на подсъдимия и свидетели, както и събирането на нови доказателства.

В хода на съдебните прения пред въззивната инстанция прокурорът застъпва тезата, че подаденият протест следва да бъде уважен. Изразява доводи, че обвинението е доказано по безсъмнен и категоричен начин. Оспорва се достоверността на дадените от подс. С. обяснения, които не намирали опора в показанията на св.Джилджов и св. Л., т.е същите противоречат на гласните доказателства. Посочва, че неправилно СРС е приел, че не е налице съставомерен субективен признак на извършените две престъпления. Моли съда да признае подсъдимия за виновен, като му наложи наказание в предвидения в закона минимален размер.

Упълномощеният защитник на подс. Н. С. – адв. Г. моли съда да потвърди първоинстанционната присъда като правилна, тъй като по делото от събраните доказателства не може по категоричен начин да бъде доказано, че именно подс. С. е извършител на вменените му обвинения.

Подсъдимият Н. С. редовно уведомен се явява лично пред въззивната инстанция и по същество се присъединява към становището на защитника си. В предоставеното му от съда право на последна дума моли да се потвърди първоинстанционната присъда.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в протеста, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл.314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намери за установено следното от фактическа страна:

За да постанови присъдата, която е предмет на настоящото въззивно производство, първоинстанционният съд е събрал и обсъдил всички относими към предмета на делото доказателствени материали – обясненията на подсъдимия, показанията на свидетелите И.Л., К.Д., Н. М., Ц. В. и Б. Г. дадени в рамките на съдебното следствие, както и дадени в досъдебното производство и приобщени по реда на чл. 281 НПК; заключението на документно-техническа експертиза; писмените доказателства и доказателствени средства - протокол за оглед, справки от ОПП СДВР, справки от ИА "Автомобилна администрация", справка за съдимост, както и веществените доказателства - холограмни стикери и удостоверение за техническа изправност, обсъдени по реда на чл.14 и чл.18 от НПК и внимателно преценени, съгласно чл.107, ал.5 НПК.

Първоинстанционната присъда е постановена при изяснена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото гласни и писмени доказателствени средства и

способи за приобщаването им, посочени в мотивите към съдебния акт на СРС. Първата инстанция е направила изискуемия анализ на доказателствената съвкупност, довел до верни правни изводи. При самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият състав не намери основания за съществена промяна на фактическата обстановка по делото и прие за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият Н. В. С. е роден в гр. София, българин, български гражданин, женен, неосъждан, с висше образование, работещ като фасилити мениджър, живущ в гр. София, ж.к. *****, с ЕГН *****.

Към 2018 г. подсъдимият притежавал л.а. "Ландровер", модел "Рейнджровер" с № *****

В близост до работното място на подсъдимия, на адрес бул. ***** се намирал контролно-технически пункт, в които се извършвали периодични прегледи на ППС въз основа на разрешение № 1506 от ИА "АА". Подсъдимият посетил пункта и получил удостоверение за техническа изправност на ППС за притежавания от него лек автомобил, а на предното стъкло на МПС бил поставен холограмен контролен стикер, удостоверяващ преминат годишен технически преглед.

На 04.12.2018 г. на път Е-79 служители на ОПП-СДВР спрели за проверка на КПП - с.Владая управлявания от подсъдимия л.а. "Ландровер" с № ***** като при проверката не били констатирани нарушения.

На 27.09.2019 г. подсъдимият отново управлявал въпросното МПС по главен път Е-79 и се движел в посока от гр. София към гр. Перник. Към 17.00 ч. той бил спрял за проверка на КПП - с. Владая от служители на ОПП-СДВР. При извършена справка било установено, че л.а. "Ландровер" с № ***** не бил преминал годишен технически преглед. Подсъдимият представил на служителите на ОПП-СДВР М. и В. "Удостоверение за техническа изправност на ППС" - част първа (малък талон), в който липсвали подпис и печат на председател на съответната комисия.

Подсъдимият представил и "Удостоверение за техническа изправност на ППС" - част втора за л.а. "Ландровер Рейнджровер" с № ***** със собственик Н. В. С.. Върху удостоверението бил залепен холограмен стикер № 16558185 Е1-18. В удостоверението било посочено, че прегледът на ППС е извършен на 04.09.2018 г. Посочен бил адрес на КТП "Д.И.Д." ООД в гр. София, бул. ***** Като председател на комисията бил посочен Д. М.Г., а член на комисията Й.В.Л.. В удостоверението бил посочен протокол за преглед № 16612515 от 04.09.2018 г. и разрешение № 850/1. Върху удостоверението били положени два печата и подпис.

В долния ляв ъгъл на предното стъкло на л.а. "Ландровер Рейнджровер" с № ***** бил положен холограмен контролен стикер за преминат годишен технически преглед.

На посочения в удостоверението адрес - гр. София, бул. ***** се намирал незастроен поземлен имот, в който нямало КТП, а лица с имена Д. М.Г. и Й.В.Л. не съществували.

Посоченият в удостоверението протокол за преглед № 16612515 от 04.09.2018 г. в действителност бил издаден на 28.06.2018 г. от КТП, находящ се в гр. Добрич, бул. *****

Знак за преминат периодичен преглед на ППС с № 16558185 бил издаден на 17.09.2018 г. от КТП, находящо се в гр. "Нова загора", ул. *****

От назначената в хода на досъдебното производство СТЕ се установило, че контролният стикер за годишен технически преглед, залепен върху стъклото на лекия автомобил, се различавал по изработка от спесимена, представен от ИА "АА", не бил изготвен съгласно действащите и възприети нормативи за изготвяне на такъв вид удостоверителни знаци.

Удостоверението за техническа изправност - част I (малък талон) е изготвено върху истинска бланка, а стикерът върху него представлява истински официален удостоверителен знак.

Удостоверението за техническа изправност - част II (голям талон) не е изготвено

върху истинска бланка, а стикерът, залепен върху лицевата му част не представлява истински официален удостоверяващ знак, като същият е изработен с размити и неясни шрихи на контурите.

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение. В настоящото производство са събрани в необходимия обем и по съответния процесуален ред възможния обем доказателствени средства, необходими за правилното изясняване на фактите от значение за разкриване на обективната истина по делото, които са всестранно обсъдени от първата инстанция. Проверката на доказателствения анализ сочи, че районният съд не е подценил или игнорирал част от доказателствата за сметка на други, като доказателствата и доказателствените средства са ценени според действителното им съдържание. Контролираният съд е изпълнил и задължението си, вменено му с чл.305, ал.3, изр.2 при противоречиви доказателства да отговори на въпросите, защо дава вяра на едни от тях, а други отхвърля. В обобщение изводите за релевантните обстоятелства и факти са формирани точно в съответствие с информацията от събраните доказателствени средства, а изводите на съда обхващат всички доказателства и доказателствени източници, като не е допуснато избиращо третиране на фактически обстоятелства или едностранчивост в подхода. Наред с това, мотивите към обжалваната присъда съдържат аналитична аргументация на доказателствената обезпеченост на обвинението срещу подсъдимия, поради което отправения упрек относно извода за недоказаност на обвинителната теза е лишен от основание.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав споделя анализа на доказателствените източници, изложен в мотивите към присъдата, относно кредитирането на показанията на разпитаните по делото свидетели и обясненията на подсъдимия и фактите изведени от тях чрез използване на правилата на формалната логика. Когато и доколкото изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста или тези, които счита за неправилно анализирани / в този смисъл Решение № 372 от 01.10.2012г. по НД № 1158/2012г., НК, III НО на ВКС/. Ето защо и въззивният съд не намира за необходимо да преповтаря доводите на контролирания съд, а да отговори изчерпателно на възраженията на защитата и държавното обвинение.

Не се споделя оплакването на държавното обвинение за неправилно тълкуване на доказателствения материал, тъй като първостепенният съд е подложил на анализ достоверността на гласните доказателства, съпоставяйки и анализирайки тяхната взаимовръзка и логическа последователност.

Настоящият въззивен състав намира и че правилно е приложен материалният закон, като не споделя застъпената от представителя на прокуратурата теза, че по делото са събрани доказателства относно съставомерността на деянието, извършено от подсъдимия.

Въззивният съд прецени, че следва да разгледа по същество фактите по делото, тяхната доказаност и съставомерност, а по този начин и да отговори на повдигнатите с протеста въпроси. В мотивите си първата инстанция е възприела изцяло обстоятелствената част на обвинителния акт и тази преценка не е предмет на оспорване с въззивния протест. Изяснено е, че при извършена на 27.09.2019г. по главен път Е-79 в посока от гр. София към гр. Перник, бил спрян за проверка на КПП- с. Владая от свидетелите М. и В. (служители на ОПП СДВР) на управлявания от подс. С. л.а. "Ландровер Рейнджровер" с № ***** двамата полицаи констатирали, че от предоставеното "Удостоверение за техническа изправност на ППС" - част първа (малък талон) липсвали подпис и печат на председател на съответната комисия. При извършената проверка подс. С. представил и „Удостоверение за техническа изправност на ППС" - част втора като върху удостоверението бил залепен холограмен стикер № 16558185 Е1-18., в който било посочено, че прегледът на ППС е извършен на 04.09.2018 г., а като посочен адрес на КТП е "Д.И.Д." ООД в гр. София, бул. "***** В долния ляв ъгъл на предното стъкло на л.а. "Ландровер Рейнджровер" с № *****бил положен холограмен контролен стикер за преминат годишен технически преглед.От представените документи двамата полицаи се усъмнили, че представените документи са истински, поради което била извършена и последваща справка в ИА „АА“, от

която постъпил отговор, че въпросният автомобил не е преминал технически преглед, а експертен анализ е доказал неистинността на приложените по делото удостоверение и холограмен стикер.

Въз основа на тези факти, подсъдимият е бил признат за невиновен в престъпление по чл.316, пр.1 вр. чл.308, ал.1 НК и престъпление по чл. 276, ал.2 във вр. с ал.1 НК.Правилно районният съд, въпреки лаконичността на обвиненията е установил редица странични обстоятелства, които кореспондират с доказателствата и правят невъзможно да се установи по несъмнен начин дали в действителност подс. С. е знаел, че си служи с талон и стикери, които са подправени. Така в дадените от него обяснения той е заявил, че не е знаел за порока на документа и холограмните стикери, че последните са му представени от трети лица, както и че управляваният от него автомобил е бил оставен от него в пункт за годишни технически прегледи на МПС, находящ се на ул. "*****" в гр. София, като С. не е присъствал при извършеният преглед на колата, а е взел същата в края на работния ден.В тази връзка следва да се отбележи, че в подкрепа на така изложеното от него са и други събрани в рамките на производството доказателствени средства-справка от изпълнителна агенция „АА“, в която е посочено, че последно преминал годишен технически преглед за собствения на подс. С. автомобил е бил пункт с разрешително № 1506 (с адрес гр. София, ул. „*****“), служебна бележка за месторабота на подс. С. в близост до пункт № 1506, писмените доказателства за констатирани нарушения в посочения пункт и отнемане на лиценза му за извършване на технически прегледи, показанията на св. И.Л., който при предявените му документ и стикери не установява порок в тях, а посочва, че са издадени от друг пункт, както и от заключението на вещото лице, което заявява, че инкриминираните документ и два броя холограмни стикери са изработени по начин, при който непредпазлив човек може да се заблуди. Този извод се подкрепя и от приложената справка за извършена полицейска проверка на лекия автомобил и водача му преди датата на инкриминираното деяние, в рамките на която не са установени нарушения. В този смисъл обясненията на подсъдимото лице не се явяват изолирани от доказателствената маса, а намират подкрепа и в други доказателствени средства, поради което и същите не следва да се квалифицират като средство за защита, а като доказателствено средство.

От разпита на свидетелите Л. и Д. се установява, че на посоченият от подс. С. адрес (гр. София, ул. *****) е имало действащ контролно-технически пункт за прегледи на ППС към 2018 година. Установява се, че същите са извършвали прегледи за техническа изправност на ППС, както и че лицензът на КТП е бил отнет през 2019, заради издаден протокол за ПППТИ за МПС, което не е представено за преглед, но същите отричат да познават подсъдимия, като и той добросъвестно потвърждава, че не е получавал документи и удостоверителни знаци от тях. От това обаче не може да се направи извод, че подсъдимият не е посетил КТП през 2018 г. с оглед изминалото време и обстоятелството, че и други лица са извършвали дейност на обекта, както и с оглед броя лица, преминаващи на технически преглед през КТП.

Като правилни и обосновани, в пълнота отговарящи на поставените задачи съдът възприе заключенията на приетите в хода на делото експертизи. Същите са изготвени от вещи лица, разполагащи със специални познания в съответните области, поради което и настоящият съдебен състав им се довери изцяло.

На тази фактическа основа районният съд правилно е приложил материалния закон, като е формирал крайния си правен извод, че по делото не се установява по несъмнен начин подс.Н. С. да е осъществил състави на престъпленията по чл. 316, вр. чл. 308, ал. 1 НК и чл. 276, ал.2 НК.

По отношение на престъплението по чл.316 НК следва да се посочи, че посоченият състав в конкретна привръзка с чл.308, ал.1 НК инкриминира единствено „съзнателното“ (с пряк мисъл) ползване на неистински официален документ, което изисква държавното обвинение недвусмислено да посочи не само неговите обективни признаци (катко е в случая), но и фактите, относими към субективната му страна – обстоятелството, че деецът е знаел, че си служи с такъв документ.Именно последното условие не е било изпълнено, тъй като от доказателствата по делото се установяват единствено обективни констатации-спирането на подс. С. от полицейските служители; породените в тях съмнения за истинността на стикерите и удостоверението за технически преглед; и извършената

впоследствие насрещна проверка, която е потвърдила, че въпросното превозно средство не е преминало през такъв преглед. От доказателствата по делото, не може по категоричен начин да бъде установено, че подсъдимият е представил удостоверение, знаейки, че то е неистинско, и че залепеният на предното му стъкло стикер не е издаден по съответния ред.

И по отношение на престъплението по чл.276, ал.2 НК правилно първата инстанция е приела, че не се доказва именно „съзнателното“ извършване на изпълнителното деяние. От заключението на изготвената по делото документно – техническа експертиза, както и от изложеното в съдебно заседание от вещото лице категорично е заявено, че за неспециалист ще бъде трудно да прецени дали удостоверението и стикерите са истински или неистински, поради което ако подсъдимият поначало не е знаел, че те са подправени, не би могло да се приеме за несъмнено доказано, че го е разбрал по време за ползването им, доколкото това е останало незабелязано и от служителите на СДВР при предходна проверка на 04.12.2018 г.

Въз основа на изложените съображения въззивната инстанция прие, че подсъдимото лице е било законосъобразно оправдано изцяло по повдигнатите му обвинения на основание чл. 304 НПК. Такова произнасяне по същество държи сметка за правото на защита, неразривно свързано с необходимостта съдът да признае подсъдимия за виновен само, когато обвинението е доказано по несъмнен начин. От това следва, че когато има съмнение дали подсъдимият е извършил престъпление и след изчерпване на всички процесуални средства за доказване на обвинението, съдът следва да признае подсъдимия за невиновен. Този съдебен състав прие, че правилно е преценена настоящата хипотеза, поради което и правилно Софийски районен съд е постановил оправдателна присъда за тези повдигнатите обвинения.

Предвид изхода на делото, районният съд законосъобразно, на основание чл.190, ал.1 НПК е постановил сторените по делото разноски да останат за сметка на държавата.

При извършената на основание чл.314, ал.1 вр. чл.313 НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания, налагащи неговата отмяна или изменение, поради което следва да бъде потвърден, а въззивният протест да бъде оставен без уважение, като неоснователен.

Така мотивиран и на основание чл.334, ал.1, т.6 вр. чл.338 НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 25.05.2022 г., постановена по НОХД № 8480/2021 г., по описа на СРС, НО, 13-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____